

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Salig er en Mand at skatte [1]

Citation: Kingo, Thomas: "Salig er en Mand at skatte [1]", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid58772/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend 2. Kong Davids 38

Poenitendse-Psalme.

Ps. 32.

1.

Salig er en Mand at skatte,
Naar hans Byrde lettis af,
Og hans Synder er forlatte,
Skiult i HErrrens Naadis Haf:
Naar Gud ikke regne vil
Hans det Daarlig Synde-spil,
Men hand rundt sin Synd bekiender
Og ey Falskhed forevender.

2.

Thi der jeg vaar taus, og vilde
Meene jeg var Engle-reen,
O hvad gik det mig da ilde,
Da vansmegted Marv og Been,
Skiulte Synder aad mig op
Hemmelig fra Taa til Top,
Jeg som Løven maatte brøle,
For min Lønlig Synde-søle.

2. D.	Første Part (1674)	39
	3.	
	HERRens Haand og heftig Plager, Som med Synden var fortient, Udi Tyngsel alt tiltager, Til min vedske blev forbrenndt: Jeg blev mager og forsvand Som en Urt for Sommer-brand, Merk, o Synder, leg paa Hierte, Sligt gjør Syndsens skjulte smerte.	39
	4.	
	Jeg omsider blev til Sinde At bekiende Synd og Skam, Lukke Skalken ikke inde Under en skin-hellig ham: Men jeg sagde saa hos mig: HERRe Gud, jeg vil for dig Min Misgierning frit bekiende, Da fik Syndsens Straf og Ende.	
	5.	
	Derfor skal hver Helgen mindis Hvor mod mig du vaarst saa bliid, Tag' Exempel, naar du findis, GUD at søg' i rette Tiid At naar Synde-Flooder sig Velter ind mangfoldelig, De ey da til dig skal rekke, HERRens Haand skal dem forstekke.	40

4,3 Lukke] saaledes 1674-86; Tr har det meningsløse Lukke

6.

Vil end Loven mig forbande,
Jeg har Gud at roo mig ved,
Skal her megen Angist lande,
Gud, du est min Fiele-sted,
Du, for Sorg og Siæle-trang
Skal med Fryd og Frelse-sang
Mig omringe allevegne,
Og din Lov paa mig optegne.

7.

Gud vil selv stoor Fliid anvende,
Nøye agte mig oppaa,
Lære mig den Vey at kiende
Hvor jeg sikker vandre maa;
Ja hans Øyis goode Raad
Er med mig i ald min Daad,
Og skal altid mig raadføre
Hvad som jeg skal troo og giøre.

41

8.

Værer derfor, værer ikke
Som dend vild' og vrinske Hest,
Vider eder bedr' at skikke
End hint grove Mule-Bæst
I hvis Mund (om de skal staa)
'Tømm' og Krogbid knibe maa,
At de ey for nær skal træde
Og slæ HERren af sit Sæde.

8,8 HERren] 1674-86 vistnok Fejl for Herren (jf.: manden HA)

9.

Mange Plager (hvor det lenter)
Er dænd Ondis visse Dom,
Men hvo kun sin Gud forventer
Med Miskundhed ringis om.
Giver derfor Røst og Lyd,
Siunger udaf Hierte-Fryd
I Rætfærdig', Hierte-Fromme,
Eders Frelse skal dog komme.

1. Lyksalig Dag! som nu saa blijd oprinder, 42-43
2. Den prægtig Sool som hele verden glæder
3. Ach HËrre, lad dog ey din Vrede opsyde etc.

5, II G] A 1674; 1680 *afv.* 17, II d] B 1674; 1680 *afv.*